

KERK-KRANT

GEOLOFGEMEENSCHAP AUGUSTINUS
EINDHOVEN

CORONA EDITIE 14

Extra editie 14 ivm coronacrisis

14 juni 2020

***Aan de vrienden van de Geloofsgemeenschap Augustinus
Eindhoven en alle andere geïnteresseerden***

SACRAMENTS DAG

We komen nog niet samen, maar voelen ons verbonden en willen ons voeden aan elkaar: met "brood" dat ons voedt naar lichaam en geest.
Brood is heel gewoon. Zo gewoon dat we er nauwelijks bij stilstaan. Terwijl we het iedere dag delen en eten.
Verbonden met God en met elkaar willen we blijven delen om te leven in vrede. Zo wil God ons zegenen: in de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest. Amen.

Wilt u op deze editie reageren of zelf een bijdrage leveren: schroom niet om een bericht te sturen naar onderstaand mailadres.

Redactieadres Kerk-Krant: frans.ans.savelkouls@hetnet.nl

Adres van onze website: augustinus-eindhoven.nl/

SACRAMENTS DAG

Eerste lezing: Deut. 8,2-3.14b-16a)

De eerste lezing vertelt het ritueel van de sluiting van het verbond tussen God en mensen op de berg Sinai.

Mozes sprak tot de Israëlieten: 'Zo spreekt de Heer: Blijf denken aan heel die tocht van veertig jaar, die Jahwe uw God u in de woestijn heeft laten maken. Hij heeft u toen vernederd en op de proef gesteld om uw gezindheid te leren kennen: Hij wilde zien of ge zijn geboden zoudt onderhouden of niet. Hij heeft u vernederd en u honger laten lijden, maar u ook het manna te eten gegeven dat gij noch uw vaders ooit hadden gezien. Hij wilde u daardoor laten beseffen dat de mens niet leeft van brood alleen, maar van alles wat uit de mond van Jahwe komt. Laat dan uw hart niet hoogmoedig worden, zodat ge Jahwe uw God vergeet, die u uit Egypte, dat slavenhuis, heeft geleid; die u door die grote en verschrikkelijke woestijn heeft gevoerd, vol giftige slangen en schorpioenen, door dat dorstige land zonder water; die uit de keiharde rots water voor u liet ontspringen; die u in de woestijn het manna te eten gaf, dat uw vaders nooit hadden gezien.' (bron: rkbijbel.nl)

Vraag: Wat heeft u meer nodig dan brood?

Evangelie: Joh. 6,51-58

En in het evangelie horen we de woorden van Jezus tijdens het laatste avondmaal.

Jezus zei: 'Ik ben het levende brood dat uit de hemel is neergedaald. Als iemand van dit brood eet, zal hij leven in eeuwigheid. Het brood dat Ik zal geven, is mijn vlees, ten bate van het leven der wereld.' De Joden geraakten daarover met elkaar in twist en zeiden: 'Hoe kan Hij ons zijn vlees te eten geven?' Jezus sprak daarop tot hen: 'Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: als gij het vlees van de Mensenzoon niet eet en zijn bloed niet drinkt, hebt gij het leven niet in u. Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, heeft eeuwig leven en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag. Want mijn vlees is echt voedsel en mijn bloed is echte drank. Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, blijft in Mij en Ik in hem. Zoals Ik door de Vader die leeft, gezonden ben en leef door de Vader, zo zal ook hij die Mij eet, leven door Mij. Dit is het brood, dat uit de hemel is neergedaald. Het is niet zoals bij de vaders, die gegeten hebben en niettemin gestorven zijn: wie dit brood eet, zal in eeuwigheid leven.' (bron: rkbijbel.nl)

Vraag: Wat betekent "levend brood" voor u? En wie is voor u als "levend brood" en waarom?

Overweging

Goede mensen,

Ons leven speelt zich af in het spanningsveld van afhankelijk zijn van anderen en denken dat we de wereld helemaal alleen aankunnen. En in deze twee uiterste posities worstelen we met de vraag wie God voor ons is. Als we ons goed voelen en alles meezit, hebben we God niet nodig. In zo'n periode zien we de aanwezigheid van God niet omdat onze ogen vertroebeld zijn.

Maar als het leven tegen zit, lijden en verdriet ons leven kruist, zoals in de afgelopen maanden, dan is de hemel te klein. Dan schreeuwen we om Gods hulp. Maar God lijkt voor ons gevoel op zulke momenten de grote afwezige.

Zo was het ook met het volk van God tijdens de woestijntocht. Het volk had de indruk dat God hen had bevrijd uit de onderdrukking in Egypte, en hen via de woestijn naar het beloofde land zou brengen. Maar in de woestijn leek God zoek. Ze vonden God niet. God was niet afwezig. Hij was bij hen, overdag in de vorm van een wolk en als een vuurkolom in de nacht. God bleef voor zijn volk een baken om de richting te bepalen. Maar het volk zag het niet, ze keken de verkeerde kant op. Het was eigenlijk nog ergens anders. God was bij hen, week niet van hun zijde en hij gaf zijn volk ook voedsel: manna. En naast voedsel in de vorm van "manna" gaf God hen nog ander voedsel uit de hemel: verbondenheid. Gods volk kon (en wij kunnen) slechts leven bij de gratie van brood (brood als symbool voor alle voedsel) en bij de gratie van woorden, verhalen die verbinden. God gaf zijn volk en ons brood en woorden die de onderlinge verbondenheid met elkaar en met God versterken.

God geeft ook ons, u en mij, wat we broodnodig hebben om te kunnen leven: voedsel en verhalen. Voedsel om fysiek op krachten te blijven en verhalen om geestelijk op krachten te blijven.

In de afgelopen maanden heb ik meer dan ooit ervaren hoe nodig het is om te kunnen en mogen ontvangen en om te kunnen en mogen delen: voedsel en woorden. Het is echt van levensbelang. God komt als het ware aanwezig in wat we delen met elkaar.

In het evangelie horen we dat God in Jezus aanwezig is te midden van zijn volk. Jezus is zichtbaar, aan te raken. Jezus aanwezigheid is veel intiemer dan Gods aanwezigheid tijdens de woestijntocht van het volk en in de tempel. Jezus staat tussen mensen, deelt hun leven, hun zorgen, hun lijden, voedsel en verhalen. Jezus ziet ook de honger van mensen.

Op de eerste plaats de honger naar eten en drinken, aandacht en zorg. De honger naar primaire behoeften. En Jezus stilt die honger door mensen eten te geven. Hier ligt een verband met het volk van God in de woestijn. God voedt hen met manna om in leven te blijven.

Op de tweede plaats ziet Jezus ook een andere honger bij de mensen. Honger naar bevrijding, honger naar vrede en geluk. Honger naar waardering en erkenning. Jezus weet dat deze honger niet gestild kan worden als mensen honger lijden en gebukt gaan onder grote zorgen. Daarom heeft Jezus eerst aandacht voor het fysieke welzijn van mensen. Pas als aan de primaire behoeften is voldaan, zijn mensen er aan toe om iets te doen aan die andere honger, de geestelijke honger. Het stillen van de honger naar vrede, naar goede relaties en verbondenheid met elkaar en met God. Om die honger te stillen zegt Jezus hen, daarvoor ben ik het levende brood. Daarvoor moeten we zijn lichaam eten en zijn bloed drinken, horen we in het evangelie. Met andere woorden leven naar zijn voorbeeld.

In ons taalgebruik kennen we de uitdrukking 'iemand's bloed kunnen drinken'. Iemand niet kunnen luchten of zien, iemand dood wensen. Deze uitdrukking doelt op het tegendeel van wat Jezus bedoelt. Jezus wil zich ten volle geven voor het geluk van mensen. Brood is dan symbool voor de belangeloze wijze waarop Jezus zich geeft aan ons. Bloed is dan symbool van verbondenheid. Hiermee wil Jezus aangeven dat hij altijd solidair is met alle mensen.

Brood en bloed, zijn door Jezus zo geworden tot symbolen van bevrijding om te kunnen leven in de vrije ruimte die God ons geeft.

Vandaag komt Jezus tastbaar aanwezig in gebroken brood om ons eraan te herinneren dat wij de opdracht hebben in zijn naam mee te werken aan bevrijding van mensen, aan kwaliteit van leven. In het delen (van brood) krijgen wij deel aan de liefde van God en worden we één gemeenschap met Jezus Christus en met elkaar.

René Hornikx

Het gemis van het achtste sacrament

Omdat we elkaar nog steeds niet fysiek mogen/kunnen ontmoeten, hebben we langs de digitale weg aan enkele vaste kerkbezoekers gevraagd hoe het hun tijdens de crisis vergaan is. Deze week de reactie van Gert Dirksen, de schrijver van de Lekenpraat.

Wat vond je het moeilijkst van de isolatieperiode?

Twee dingen springen er voor mij uit. Dat ik geen contact kan hebben met onze oudste zoon in Epe omdat die op minder dan 160 kilometer afstand nu net zo onbereikbaar is als onze jongste zoon die op ruim 1600 kilometer afstand in Helsinki woont. Waarbij komt dat in het laatste geval de kleinkinderen, die we niet meer hebben kunnen vasthouden sinds Sinterklaas in december, nog geruime tijd onbereikbaar blijven. Want Finland is alleen per vliegtuig bereikbaar en dat lijkt me thans het allerlaatste vervoermiddel om in te stappen. Het andere wat ik node mis is de zondagsviering op Glorieux, ook vanwege het achtste sacrament -ik citeer een van onze voorgangers- zijnde de koffie na afloop. Daar kreeg ik elke week het gemeenschapsgevoel, omdat je mee kon leven met het lief en leed van anderen.

De goeie ouwe tijd

Heb je er ook voordelen van ondervonden?

Ja zeker. Nog steeds zelfs. Ten eerste was er de -helaas tijdelijke- rust buiten op straat. Dankzij het AH boodschappen uurtje voor "oudjes" loopt de wekker vroeger af hetgeen de dagen langer maakt. En het wegvallen van vrijwel alle verplichtingen voelt ook goed. Dat prettige gevoel had ik al sinds mijn pensioen -geen lesvoorbereiding, proefwerken maken en nakijken en nog eindeloos veel meer wat telkens weer op tijd af moest zijn-

maar nu met de intelligente lock-down werd de agenda ineens helemaal leeg. Veel tijd dus voor bezinning.

Heb je een dagritme kunnen ontwikkelen?

Probleemloos. Elke dag fietsen Trudy en ik een paar uur, 2 à 3, voor de broodnodige beweging en omdat we het heerlijk vinden te midden van bos en hei. Als je dan ook nog de krant spelt, even achter de computer en voor de televisie zit, een uurtje nodig hebt om samen in de tuin te werken en daar alles groen te houden, kom je zelfs tijd te kort om nog alle artikelen en boeken te lezen die je wilt lezen. Zeker ook omdat ik overdag nog wel eens even indut. Dat schijnt er bij te horen als je 70 plus bent.

Zal de gedwongen stopzetting van onze vieringen invloed hebben op onze toekomst?

Dat vind ik moeilijk in te schatten. Zoals ik zei, vind ik dat de viering en de koffie op zondag heel belangrijk zijn voor het gemeenschapsgevoel. Daar zijn vele voorbeelden van te geven, maar ik noem er hier slechts één. Telkens als iemand een steuntje in de rug nodig heeft gaat Corrie de Bont langs alle tafels om ieders handtekening te laten zetten op de kaart. Het is ook geweldig dat er nu wekelijks een krant verschijnt en hopelijk laten steeds meer mensen daarin iets van zich horen, maar het kan geen blijvende vervanging zijn van de viering. Ik vrees dat het nog heel lang onmogelijk zal zijn om in de kapel samen te komen, brood te delen, te zingen en alles te beleven zoals we deden tot en met begin maart. En dan wordt het toch opletten geblazen dat we niet te maken krijgen met "uit het oog, uit het hart".

Verwacht je dat er blijvende veranderingen in ons leven zullen zijn?

Ook dat is weer moeilijk zonder glazen bol. Mijn grote hoop is dat we snel kunnen terugkeren naar een maatschappij zonder anderhalve meter afstand. En met nieuwe inzichten hier en daar. Een pessimist zal dan zeggen dat hoop uitgestelde teleurstelling is. Dan ben ik liever, ondanks mijn grote bezorgdheid, een beetje optimistisch. Wie weet heeft een enkeling nu voor het eerst ervaren dat materialisme niet leidt tot blijvend geluk. Tevredenheid daarentegen wel. In plaats van al dan niet doemdenkend, naar de toekomst te kijken probeer ik steeds beter de voor mij moeilijke taak onder de knie te krijgen om bij het hier en nu te blijven. En daarbij alle zegeningen te tellen. Van een halfvol glas wordt een mens immers gelukkiger dan van een half leeg, denk ik.

Zachte Krachten

Henriëtte Roland Holst schreef onderstaand gedicht ongeveer 100 jaar geleden. Iedere keer als er ernstige dingen bij mijzelf of in mijn omgeving of in de samenleving gebeuren moet ik aan de eerste regel van dit gedicht denken. Het geeft mij de moed om verder te gaan.

Wies Kleene

De zachte krachten zullen zeker winnen
in 't eind -- dit hoor ik als een innig fluistren
in mij: zoo 't zweeg zou alle licht verduistren
alle warmte zou verstarren van binnen.

De machten die de liefde nog omkluistren
zal zij, allengs voortschrijdend, overwinnen,
dan kan de groote zaligheid beginnen
die w'als onze harten aandachtig luistren

in alle teederheden ruischen hooren
als in kleine schelpen de groote zee.
Liefde is de zin van 't leven der planeten

en mensche' en diere'. Er is niets wat kan storen
't stijgen tot haar. Dit is het zeeke weten:
naar volmaakte Liefde stijgt alles mee.

Gerard Ingham is overleden

Op 2 juni overleed Gerard Ingham. Hij was een bekende figuur in de Paterskerk en ook op Glorieux kwam hij wel eens. Bas Sturkenboom, die erg bij hem betrokken was, maakte zijn prentje en stuurde het ons.

Gerard Ingham

19 januari 1956 – 2 juni 2020

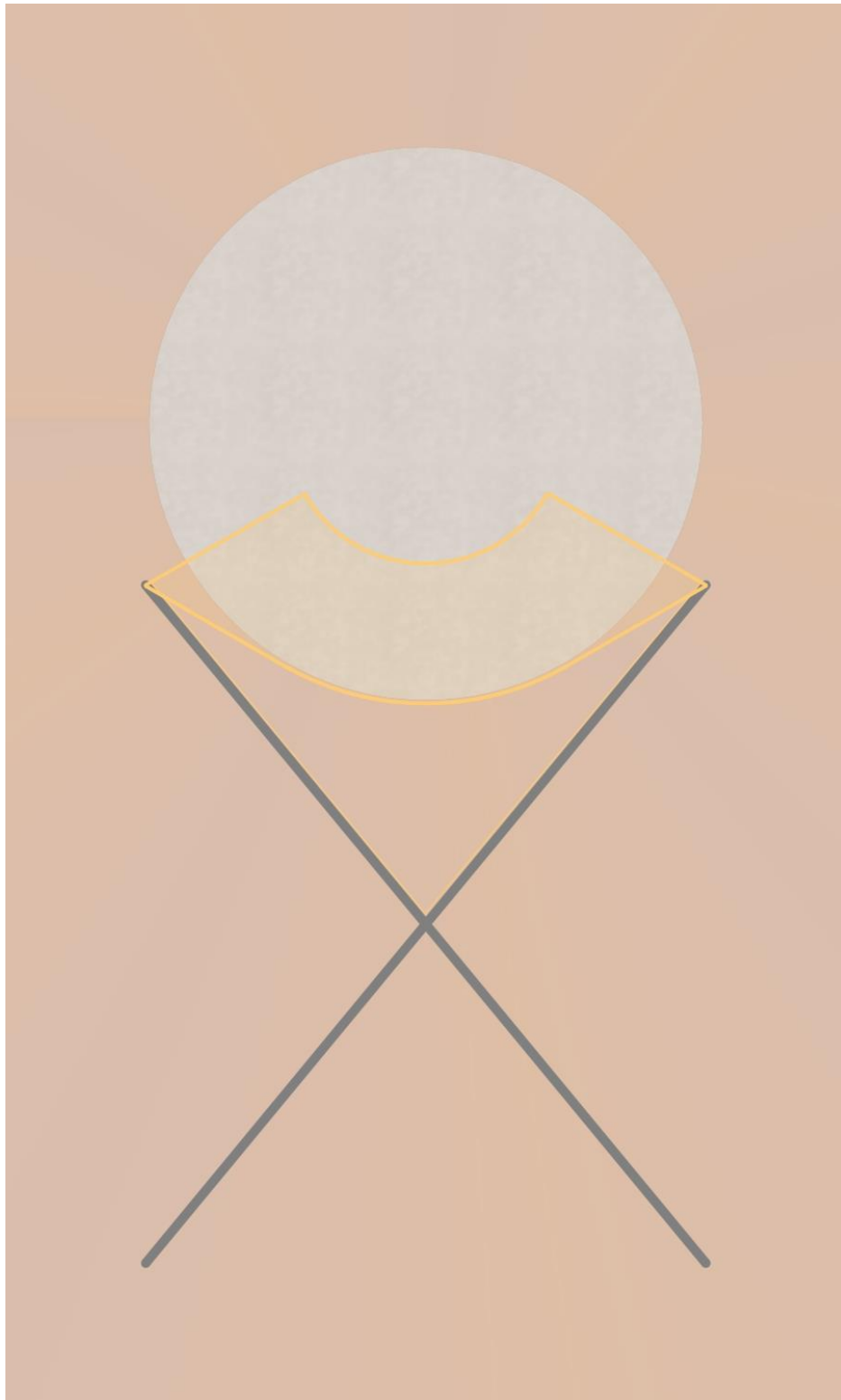
Psalm 149: 1, 5-6a

Hallelujah!

Zing voor de Heer een nieuw lied,
roem Hem te midden van zijn getrouwen.

Laten Zijn getrouwen juichen in triomf,
nog jubelen als zij te ruste gaan,
met lofzang voor God uit hun kelen.

Hallelujah!

Jezus sprak: "Ik ben het levende brood dat uit de hemel is neergedaald."
Uit Liefde voor ieder van ons, uit liefde voor de Vader.

Anita van der Kam

Gebed voor de zondag

Goede God,
U blijft ons altijd nabij
ook als wij ons van U afkeren.
U nodigt ons steeds weer uit,
reikt ons voedsel aan: brood en woorden.
Zo voedt U ons naar lichaam en ziel,
elke dag opnieuw
tot wij ons keren naar U toe.
Vandaag bidden wij U,
vorm ons om,
maak ons één door het voorbeeld van Jezus
die ons voering naar U.
Dit vragen we U
voor vandaag en tot in uw eeuwigheid.
Amen.

Bedelen

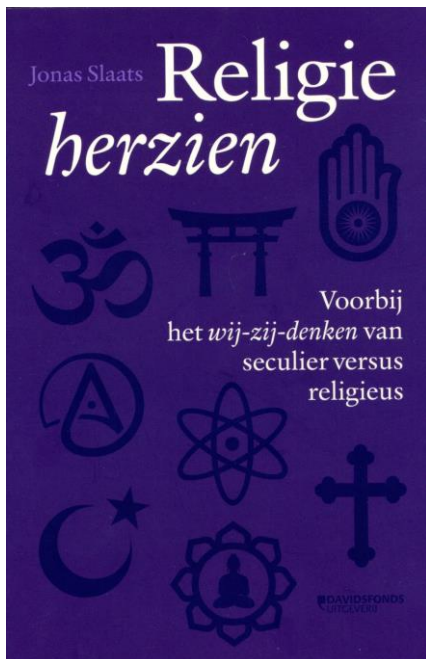
Ik was gaan bedelen van deur tot deur op de dorpsweg, toen Uw gouden wagen als een prachtige droom in de verte verscheen, en ik verwonderd dacht wie wel die Koning der Koningen zou zijn. Hoog steeg mijn verwachting, ik dacht dat mijn kwade dagen nu ten einde waren, en ik zag uit naar giften die ongevraagd zouden gegeven worden en naar rijkdommen overal rondgestrooid in het stof. De wagen hield stil bij mij, Uw blik trof mij en gij daalde af met een glimlach. Nu was het geluk van mijn leven eindelijk gekomen. Toen hield Gij eenmaal Uw rechterhand op en zei: 'Wat hebt jij mij te geven?' Ach, dat was een Koninklijke grap, Uwe handpalm bedelend open te houden voor een bedelaar. Verlegen en besluiteloos stond ik en nam toen langzaam uit mijn bedelzak een klein, klein korreltje graan en gaf het U. Maar hoe groot was mijn verrassing toen ik, aan het einde van de dag, mijn zak leegschudde op de vloer, en een klein, klein korreltje goud vond in de armzalige hoop. Ik weende bitter en wenste dat ik het hart gehad had U alles te geven.

Rabindranath Tagore

Boekbespreking: Religie Herzien

In "Religie Herzien" beschrijft de filosoof en theoloog Jonas Slaats, de in zijn ogen grote misvattingen (mythen) die er in de hedendaagse wereld over religie bestaan. Dit tracht hij duidelijk te maken aan de hand van talloze voorbeelden uit verschillende religieuze tradities. De opvattingen van velen schieten zijn inziens te kort. Niet als verwijt maar vooral door onwetendheid. Hij onderscheidt hierbij een zevental "mythen":

1. Religies worden bepaald door een reeks dogmatische geloofsovertuigingen en vastomlijnde gedragsregels waar de gelovige zich aan moet houden.
2. Religies zijn hiërarchisch gestructureerd.
3. Door hun geloofsovertuigingen, regels en structuren zijn religies goed van elkaar te onderscheiden.
4. Spiritualiteit en mystiek contrasteren met religies.
5. Wetenschap en religie staan op gespannen voet met elkaar.
6. Religies zijn gevaarlijk, want door hun irrationele waarheidsclaim ontaarden ze gemakkelijk in geweld.
7. Een seculiere samenleving is helemaal anders (en veel beter) dan een religieuze samenleving.

Slaats slaagt erin, en dat is een enorme verdienste, de lezer zeker bij het merendeel van deze mythen te overtuigen van zijn gelijk. Dit gebeurt aan de hand van talrijke voorbeelden over het gangbare beeld van religie en gedegen gebruik van historische elementen. Hij kiest onvoorwaardelijk tegen het fundamentalisme. Religie kan twee kanten uit. De wereld openen of sluiten. Constructief zijn of destructief. Helen of tweespalt veroorzaken. Religies zijn voor velen een onmisbare taal die betekenis geeft en middels symbolen en rituelen uitdrukking geeft aan diepere waarheden. Het maakt mensen zeker niet "onderontwikkeld" zoals extreme seculieren vaak menen.

"Religie Herzien" Jonas Slaats Uitgave Davidsfonds Leuven
ISBN 9789002268793 Prijs: € 22,50

Harrie Meelen

Lieve leden van de geloofsgemeenschap

Het is toch wat dat we elkaar nog steeds niet kunnen ontmoeten hier op Glorieux. Een heel gemis! Helaas is het nog niet veilig om vieringen te doen in de kapel, ook niet voor onze eigen zusters en broeders. We hebben hier immers te maken met een zeer kwetsbare groep ouderen. We hebben al verschillende bewoners verloren aan het virus, ondanks dat alle maatregelen heel streng worden nageleefd. Het virus is zo onzichtbaar en ongrijpbaar, dat is erg angstaanjagend. Gelukkig is het op dit moment rustig. Momenteel kunnen de zusters de vieringen alleen volgen via de interne Kapel-televisie en dat zal voorlopig nog wel even zo moeten blijven, ben ik bang. Eens zullen we uit deze crisis komen en weer samen kunnen vieren en zingen en lachen! We houden goede moed!

Namens alle zusters en bewoners wil ik iedereen die een kaartje naar Glorieux heeft gestuurd heel hartelijk bedanken. We hebben een hele hoop kaartjes gekregen en dit werd zeer gewaardeerd. Sommigen gaven de kaartjes door aan elkaar zodat anderen er ook van konden genieten. Het heeft ze echt goed gedaan dat er zoveel aan hen gedacht werd. Helaas zijn verreweg de meeste van onze zusters en bewoners niet in staat om een kaartje terug te sturen. Daarom dit berichtje namens hen allemaal: heel hartelijk dank! En mocht u nog graag een kaartje willen sturen, dat mag altijd! Het adres is: Huize Glorieux, Glorieuxlaan 2, 5613 LN in Eindhoven. Als u er t.a.v. Marleen Kremers erop zet, dan zorg ik dat ze goed terecht komen.

Ik wens u allen veel moed en kracht toe in deze moeilijke tijd. Vooral voor degenen die ziek zijn en voor hen die dierbaren verloren hebben in deze nare situatie. Alle goeds, blijf gezond en zorg goed voor elkaar!
Een warme groet, *Marleen Kremers*

Augustinus spreekt

Wie de eenheid van de Kerk verlaat, doet ook de liefde geweld aan. En wie de liefde geweld aandoet is niets, wat hij verder ook heeft en hoe geweldig dat ook is. Al spreekt hij de taal van mensen en engelen, al kent hij alle geheimen, al heeft hij het volmaakte geloof dat bergen verzet, al deelt hij zijn bezit uit aan de armen en al geeft hij zijn lichaam prijs aan de vuurdood, als hij de liefde niet heeft, is hij niets, baat het hem niets. Wie dat ene niet heeft waardoor al die andere dingen bruikbaar worden, heeft niets aan al het andere.

Laten we de liefde dus omhelzen en ons erop toeleggen om de eenheid van de Geest te behouden door de band van de vrede. We mogen ons niet laten verleiden door mensen die alles letterlijk nemen, en die door onzichtbare heiligschennis een zichtbare breuk veroorzaken; die zich afscheiden van het graan van de Kerk dat over de hele wereld wordt verspreid. Ja, het goede zaad wordt gezaaid over de hele wereld. De goede zaaier, de Mensenzoon, heeft het goede zaad niet alleen gezaaid in de provincie Afrika, maar overal. Zijn vijand heeft er echter onkruid tussen gezaaid. En wat zegt de landeigenaar nu, tegen alle verwachting in? 'Laat ze samen opgroeien tot de oogst.'

Dat zegt de Heer. Afrika is toch niet de hele wereld? En deze tijd is toch niet de tijd van de oogst? Donatus kan toch de goede zaaier niet zijn? Overal, in de hele wereld, moet u de oogst afwachten, overal in de hele wereld moet u opgroeien tot de oogst, overal in de hele wereld moet u tot aan de oogst het onkruid verdragen.

(Preek 88,21. Zie: *Van aangezicht tot aangezicht*, 524-525; vertaling Wim Sleddens)